

414

На основу члана 22. став 10. и члана 82. став 1. тачка м) Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 42/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр.118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК**О ХИГИЈЕНИ ХРАНЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ****I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ****Члан 1.**

Овим правилником прописују се: опште и посебне обавезе субјеката који раде са храном за животиње, правила за хигијену хране за животиње, услови и поступци који осигуравају сљедивост хране за животиње, као и услови и поступци за регистрацију објеката у којима се обавља рад са храном за животиње (у даљем тексту: објекат).

Члан 2.

(1) Одредбе овог правилника примјењују се на:

а) рад субјеката који раде са храном за животиње у свим фазама производње, прераде и дистрибуције, почевши од примарне производње до коначног стављања на тржиште хране за животиње,

б) исхрану животиња које се користе за производњу хране, током држања или узгоја и

в) увоз и извоз хране за животиње.

(2) Одредбе овог правилника не примјењују се на:

а) производњу хране за животиње на индивидуалним домаћинствима, а која је намијењена животињама које се не држе или узгајају за производњу хране,

б) исхрану животиња које се користе за производњу хране за потребе властитог домаћинства,

в) исхрану животиња које се не користе за производњу хране,

г) непосредно снабдијевање локалних породичних пољопривредних домаћинстава малим количинама хране за животиње из примарне производње, које се искључиво користе у тим домаћинствима, директно од других породичних пољопривредних домаћинстава и

д) малопродају хране за кућне љубимце.

(3) За обављање дјелатности из става 1. овог члана користе се водичи добре праксе, који осигуравају испуњавање циљева овог правилника.

Члан 3.

Поједини појмови употребљени у овом правилнику имају сљедеће значење:

а) хигијена хране за животиње подразумијева мјере, поступке и услове потребне за контролу ризика и осигурање прихватљивости хране за животиње за њену употребу,

б) субјекат који ради са храном за животиње (у даљем тексту: субјекат) је физичко или правно лице одговорно за несметано спровођење прописа о храни за животиње,

в) додаток храни за животиње је састојак или микроорганизам који се додаје у храну за животиње,

г) објекат је грађевинска цјелина у којој се обавља дјелатност у било којој фази производње, прераде и промета хране за животиње и

д) примарна производња хране за животиње је производња пољопривредних производа, у биљној производњи, сточарству и рибарству, укључујући жетву, убирање плодова, мужу и узгој животиња прије клања, лов и риболов, те сакупљање самониклих плодова и биљака, а који нису прошли ни једну фазу прераде.

II - ОБАВЕЗЕ СУБЈЕКТА**Члан 4.**

(1) Субјекти обезбјеђују да се све фазе производње, прераде и дистрибуције које су под њиховом контролом спроведу у складу са прописима о храни за животиње и добром праксом, а посебно обезбјеђују да су испуњени хигијенски услови утврђени овим правилником.

(2) Приликом исхране животиња које се користе за производњу хране сви субјекти у ланцу од примарне производње до исхране животиња предузимају мјере и спровode све поступке како би се опасност од биолошке, хемијске и физичке контаминације хране за животиње, животиња и животињских производа свела на најмању могућу мјеру.

Члан 5.

Посебне обавезе за послове на нивоу примарне производње хране за животиње и са њима повезани послови су:

а) транспорт, складиштење и руковање примарним производима на мјесту производње,

б) послови транспорта при достави примарних производа од мјеста производње до објеката и

в) мијешање хране за животиње искључиво за потребе властитих породичних пољопривредних домаћинстава без коришћења додатака храни за животиње или мјешавина додатака храни за животиње, осим силажних додатака храни за животиње.

Члан 6.

(1) Субјекти који се баве примарном производњом хране за животиње обезбјеђују:

а) обављање послова на начин да се спријече, уклоне или смање опасности од угрожавања сигурности хране за животиње;

б) да се примарни производи производе, прерађују, чисте, пакују, складиште и превозе заштићени од контаминације и кварења на одговорност произвођача и

в) да испуњавају обавезе које укључују:

1) мјере и поступке за контролу опасности од контаминације из земље, воде, ваздуха, вјештачких ђубрива, средстава за заштиту биља, биоцида, ветеринарских лијекова, те руковођење отпадом и

2) мјере везане за здравље биљака, животиња и околине, које утичу на сигурност хране, укључујући програме за праћење и контролу болести животиња, зооноза и њихових узрочника.

(2) Субјекти из става 1. овог члана предузимају сљедеће мјере:

а) чишћење и дезинфекцију објеката, опреме, силоса, сандука и возила који се користе за производњу, припрему, сортирање, паковање, складиштење и транспорт хране за животиње,

б) обезбјеђују потребне хигијенске услове у производњи, транспорту и складиштењу хране за животиње, те хигијенско одржавање све коришћене опреме која долази у додир са храном за животиње,

в) обезбјеђују воду одговарајућег квалитета, у складу с прописима о води за пиће,

г) спречавају контаминацију микроорганизмима и другим штеточинама,

д) одвојено складиште и опрезно рукују отпадом и опасним материјама како би се отклонила опасност од контаминација,

ђ) обезбјеђују да материјали за паковање нису извор контаминације хране за животиње и

е) прате резултате свих анализа узорака примарних производа који утичу на сигурност хране.

Члан 7.

(1) Субјекти који се баве примарном производњом воде евиденције о мјерама и поступцима везаним за контролу опасности, сразмјерно природи и обиму посла.

(2) Евиденције из става 1. овог члана чувају се годину дана.

(3) Посебну пажњу субјекти треба да посвете вођењу евиденција о:

а) коришћењу било којег средства за заштиту биља и биоцида,

б) коришћењу генетски модификованог сјемена,

в) свакој појави узрочника болести и штеточина који могу утицати на сигурност примарних производа,

г) резултатима анализа узорака примарних производа или било којих других производа узетих у дијагностичке сврхе, а који могу утицати на сигурност хране и

д) поријеклу и количинама сваког примарног производа приликом уласка у објекте, одредишту и количинама сваког изласка хране за животиње која излази из објеката.

(4) Остала лица, као доктори ветеринарске медицине, инжењери агрономије и пољопривредни техничари, могу помагати субјектима при вођењу евиденције у вези са дјелатношћима које се обављају.

Члан 8.

Субјекти који раде са храном за животиње, осим у примарној производњи, укључујући мијешање хране за животиње искључиво за потребе властитог породичног пољопривредног домаћинства уз коришћење додатака храни за животиње или мјешавина додатака храни за животиње, осим силажних додатака храни за животиње, морају поступати у складу са одредбама наведеним у т. а) до з) овог члана и чл. 9. до 13. овог правилника, тако да:

а) објекти за производњу и складиштење, опрема, силиси, сандуци, возила и простор око њих морају бити чисти и у њима се морају спроводити програми одржавања чистоће, дезинфекције, дезинсекције и дератизације;

б) пројектовање, изградња, величина објеката и опрема морају омогућити:

1) дјелотворно чишћење и дезинфекцију,

2) смањење ризика од грешака и избегавање контаминације, унакрсне контаминације и сваког штетног дјеловања на сигурност хране за животиње и квалитет производа, опрема која долази у додир са храном за животиње мора се осушити након свакога влажног чишћења;

в) објекти и опрема који се употребљавају за мијешање или производњу морају да се редовно провјетравају у складу са поступцима које претходно утврди произвођач, при чему треба водити рачуна да:

1) све ваге и мјерни уређаји који се употребљавају у производњи хране за животиње морају одговарати распону тежина или запремина који се мјере и морају бити баждарени,

2) све мјешалице које се употребљавају у производњи хране за животиње морају одговарати распону тежина или запремина који се мијешају и морају омогућити производњу одговарајуће хомогене мјешавине и хомогеног разрјеђења, а у објектима за производњу додатака и мјешавина додатака храни за животиње, предсмјеса и премикса, тест хомогености мјешавине мора се обавити једном годишње, а у објектима за производњу крмних смјеса сваких пет година;

г) у објектима мора бити обезбијеђено примјерено природно или вјештачко освјетљење;

д) уређаји за одвод отпадних вода морају бити пројектовани и израђени тако да се избјегне загађење хране за животиње;

ђ) квалитет воде која се употребљава у производњи хране за животиње мора бити у складу са одредбама прописа о води, а цјевоводи за воду морају бити израђени од инертног материјала,

е) отпадне воде, течна ђубриво и кишница одводе се на начин да не утичу на опрему и да немају штетне утицаје на сигурност хране за животиње и квалитет хране за животиње, покварену храну за животиње и прашину треба надгле-

дати и контролисати инвазију штеточина, а хигијенски неисправна храна за животиње и отпад настао у поступку производње мора се одлагати у прикладним spremnicima и на начин да је онемогућен приступ глодарима;

ж) на прозорима и осталим отворима морају бити постављене примјерене заштитне мрежице против уласка штеточина, врата морају добро затварати простор према поду и довратнику и спријечити улазак штеточина и

з) плафони и горњи дијелови објеката морају бити пројектовани и изведени на начин да спречавају таложење прљавштине, те смањују кондензацију, раст непожељних плјесни и отпадање честица које могу утицати на сигурност хране за животиње и квалитет хране за животиње.

Члан 9.

Субјекти, у циљу ефикасније контроле опасности у примарној производњи хране за животиње, треба да у објектима:

а) запосле довољан број стручног кадра у односу на природу, обим производње, обим и врсту пословања,

б) саставе списак запослених са наведеним квалификацијама (дипломе, радно искуство и слично),

в) обезбиједе да подаци буду доступни Министарству,

г) обезбиједе да сви запослени буду упознати писменим путем са својим дужностима, одговорностима, овлашћењима и промјенама у вези са тим, а што је посебно важно за постизање жељеног квалитета производа уколико дође до било какве промјене,

д) писмено одреде квалификовано лице одговорно за производњу,

ђ) обезбиједе да се активности обављају по унапријед утврђеним писаним поступцима и упутама чији је циљ дефинисати, провјерити и управљати критичним тачкама у производном процесу,

е) предузму техничке, технолошке и организационе мјере да уклоне или смање могућности унакрсне контаминације и грешака, а мора постојати примјерен система за спровођење провјера током производње,

ж) контролишу производе на присуство забрањених и непожељних материја и осталих загађивача који могу угрозити здравље људи и животиња, те спроведу контроле за смањење ризика,

з) отпад и друге материје које не служе као храна за животиње и материје које садрже ризичну концентрацију ветеринарских лијекова или било којег другог загађивача издвоје, означи и збрину на прописан начин,

и) обезбиједе ефикасан систем праћења производа,

ј) писмено одреде квалификовано лице одговорно за контролу квалитета,

к) обезбиједе услуге оспособљеног и опремљеног лабораторија за контролу хигијенске исправности и квалитета крмива и производа и исте ускладе са декларацијом и

л) израде у писаном облику и примијене програм унутрашње контроле квалитета сировина и производа који мора садржавати провјере критичних тачака у производном процесу, поступцима узорковања и њиховој учесталости, методама анализе и њиховој учесталости, усклађености са спецификацијама и на одредишту у случају неусклађености, и то у цијелом процесу од прераде сировина до готових производа.

Члан 10.

У циљу осигурања слједивости субјекат треба:

а) имати документацију која се односи на сировине које се употребљавају у готовим производима,

б) документацију чувати и учинити доступном ветеринарској инспекцији током периода минималног рока трајања производа,

в) узорке састојака сваке серије производа произведених и стављених на тржиште или свакога специфичног дијела производње, у случају континуиране производње узети у довољној количини поступком који претходно од-

реди произвођач и чувати како би се осигурала сљедивост, а у случају производње искључиво за властите потребе породичних пољопривредних домаћинстава узорке узимати у редовним размацима,

г) узорке запечатити и означити ради лакше идентификације, складиштити у условима који онемогућавају замјену или било какво кривотворење и промјену састава и

д) узорке учинити доступним ветеринарској инспекцији током периода у којем је храна за животиње стављена на тржиште, а код производа намијењених производњи хране за животиње које се не користе за производњу хране произвођач мора чувати само узорке готових производа.

Члан 11.

(1) Произведена храна за животиње мора се складиштити одвојено од хранива и додатака храни за животиње на начин да се спријечи унакрсна контаминација са произведеном храном за животиње, при чему се користи амбалажа израђена од одговарајућих материјала.

(2) Храна за животиње мора се складиштити и превозити у одговарајућим spremницима који се складиште у за то предвиђеним и прилагођеним просторијама које задовољавају начела добре складишне праксе, а којима имају приступ само лица овлашћена од стране субјеката.

(3) Храна за животиње мора се складиштити и превозити на начин да се лако идентификује како би се избјегла свака замјена или унакрсна контаминација, те спријечило кварење.

(4) Спремници и опрема која се користи за транспорт, складиштење, пренос, руковање и вагање хране за животиње морају се одржавати чистим, увести програме чишћења, а остатке детерџената и дезинфицијенса на њиховој површини свести на најмању могућу мјеру.

(5) У објекту се мора спријечити кварење и загађење штеточинама са циљем одржавања квалитета.

(6) Температуре се морају одржавати на најнижем могућем нивоу ради избјегавања кондензације и кварења.

Члан 12.

(1) Сви субјекти, укључујући и оне који су само трговци и који никад не држе производе у својим објектима, морају водити евиденцију о набавци, производњи и продаји хранива, додатака храни за животиње и производа, ради омогућавања сљедивости до коначног одређишта, укључујући и извоз.

(2) Субјекти, осим оних који су само дистрибутери и који никад не држе производе у својим објектима, воде евиденције о производним процесима и контролама које дефинишу критичне тачке у производном процесу и њихово управљање, одређују и спроводе план контроле квалитета, за који морају водити евиденцију на начин да се може слиједити производни процес сваке серије производа који се стави на тржиште и утврдити одговорност у случају рекламација, а резултати тих провјера морају се чувати.

(3) Субјекти, осим оних који су само дистрибутери и који никад не држе производе у својим објектима, воде евиденције везане за сљедивост, а посебно за:

а) додатке храни за животиње, врсту и количину произведених додатака храни за животиње, датум производње и број радног налога (серијски број) и редни број шарже када се производња обавља континуирано, име (назив) и сједиште купца, врсту и количину испоручених додатака храни за животиње и број радног налога (серијски број) и редни број шарже, када се производња обавља континуирано,

б) производе у којима се користе непротеинска азотна једињења у исхрани животиња, састав производа и произведена количина, датум производње, и када је потребно, број радног налога (серијски број) и редни број шарже, када се производња обавља континуирано, име / назив и сједиште објеката или корисника у који су додаци испоручени (објеката или породичног пољопривредног домаћинства), којима су ти производи испоручени, састав и количина испоручених производа и, када је потребно, број радног налога (серијски број) и редни број шарже, када се производња обавља континуирано,

в) предсмјесе и премиксе, име / назив и сједиште произвођача или добављача додатака храни за животиње, врсту и количину коришћених додатака храни за животиње, број радног налога и редни број шарже, датум производње предсмјесе или премикса, број радног налога и редни број шарже, име / назив и сједиште купца, датум испоруке, врсту и количину испоручене предсмјесе или премикса, број радног налога и редни број шарже и

г) крмне смјесе / хранива име / назив и сједиште произвођача или добављача коришћеног додатка храни за животиње / предсмјесе или премикса, састав и количину употребљене предсмјесе или премикса, број радног налога (серијски број производа), име и адресу добављача хранива и допунске крмне смјесе, датум испоруке, врсту, количину и састав крмне смјесе, врсту и количину хранива или крмне смјесе заједно са датумом производње, именом / називом и адресом купца (правна или физичка лица или породично пољопривредно домаћинство).

Члан 13.

(1) Субјекти треба да:

а) успоставе систем за рекламације и повлачење производа са тржишта,

б) имају писани програм за примање и рјешавање пријужби, као и систем за повлачење производа са тржишта и

в) у писаним поступцима одреде мјесто сваког повученог производа, а прије поновног стављања производа на тржиште повучени производ мора бити поново квалитативно, хигијенски и здравствено процијењен и преконтролисан.

(2) Субјекти су дужни и:

а) придржавати се посебних микробиолошких критеријума и

б) предузети мјере или усвојити поступке неопходне за постизање посебних циљева.

(3) Субјекти могу примјењивати водиче из Поглавља IV овог правилника као помоћ при испуњавању обавеза прописаних овим правилником.

Члан 14.

(1) Породична пољопривредна домаћинства која узгајају животиње за производњу хране дужна су поступати у складу са одредбама овог става, и то:

а) напасање стоке на пашњацима и стрништима треба организовати на начин да се смањи излагање пашних површина штетним физичким, биолошким или хемијским материјалима,

б) мора се обезбиједити одговарајуће вријеме одмора пашњака прије него што се стоци допусти испаша на пашњаку, између ротација испаше, како би се смањила биолошка унакрсна контаминација од стајског ђубрива и осигурало да се поштује период обуставе за примјену хемијских средстава у пољопривреди,

в) објекти за држање и опрема за исхрану животиња морају се одржавати чистим и бити израђени од материјала који се могу лако чистити и дезинфиковати, редовно изђубравати, спријечити улазак штеточина, уклањати отпад и неутрошену храну, као и остале изворе могуће контаминације хране,

г) средства за чишћење, дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију треба да се користе према упутама за коришћење и држе у посебним просторијама, одвојеним од хране за животиње,

д) храну за животиње и стељу у објектима треба често мијењати да не побуђају,

ђ) храну треба складиштити одвојено од хемијских средстава и других производа који се не користе у исхрани животиња, а складишта, силоси и spremници морају бити суви, чисти и заштићени од уласка штеточина и морају се редовно чистити како би се избјегла унакрсна контаминација,

е) сјеменски материјал треба складиштити посебно и да није доступан животињама,

ж) љековиту храну за животиње и храну за животиње намијењену различитим категоријама или врстама животиња треба складиштити на начин да се смањи ризик од замјене, односно исхране животиња храном за животиње која им није намијењена,

з) систем разношења хране на фарми мора обезбиједити да одређена храна иде на потребно одређиште, при чему се мора спријечити контаминација из складишних простора и опреме,

и) транспортна средства и опрема за исхрану на фарми морају се редовно чистити, посебно када се користе за развожење љековите хране,

ј) вода за пиће мора бити одговарајућег квалитета, у складу са прописима о води за пиће, а када постоји разлог за сумњу у могућност контаминације животиња или животињских производа водом, треба предузети мјере за процјену и смањење ризика,

к) опрема за исхрану и напајање мора бити израђена на начин да се контаминација хране за животиње и воде смањи на најмању могућу мјеру, а системи за напајање морају се редовно одржавати и чистити и

л) лице одговорно за држање и исхрану животиња мора посједовати потребна знања и вјештине.

(2) Субјекти, укључујући и породична пољопривредна домаћинства, могу набављати и употребљавати храну за животиње једино из објеката који су регистровани или одобрени у складу са овим правилником.

Члан 15.

(1) Субјекти који обављају послове, осим послова из чл. 5. до 7. овог правилника, треба да израде, имплементирају и одржавају писани попис поступака, који се заснивају на начелима НАССР-а.

(2) Начела из става 1. овог члана односе се на:

а) идентификовање опасности која се мора спријечити, уклонити или смањити на прихватљиву мјеру,

б) утврђивање критичне контролне тачке у свим фазама производње, прераде и дистрибуције у којима је надгледање неопходано како би се ризик спријечио или уклонио или се умањило на прихватљиву мјеру,

в) утврђивање критичне границе на критичним контролним тачкама које праве разлику између прихватљивог и неприхватљивог,

г) утврђивање и спровођење дјелотворних поступака праћења на критичним контролним тачкама,

д) увођење корективних мјера ако праћење указује да критичне контролне тачке нису под надзором,

ђ) успостављање поступака за верификацију о спровођењу мјера из т. а) до д) овог става, и то да ли су потпуне, дјелотворне и да ли се редовно спроводе и

е) прикупљање докумената и усклађивање евиденција које су сразмјерне природи и величини пословања са храном за животиње из којих је видно да се мјере из т. а) до љ) овог става дјелотворно спроводе.

(3) Код било које промјене производа, процеса или било које фазе производње, прераде, складиштења и дистрибуције субјекти морају кориговати поступак и увести потребне промјене.

(4) Приликом израде писаног система поступака из става 1. овог члана субјекти могу примјењивати водиче добре праксе заједно са водичима о примјени НАССР-а, израђеним у складу са чланом 28. овог правилника.

Члан 16.

(1) Субјекти су дужни:

а) обезбиједити Министарству податке у складу са чланом 15. овог правилника у облику у којем то затражи Министарство и

б) обезбиједити да су сви документи у којима се описују поступци израђени у складу са одредбама члана 15. овог правилника у сваком тренутку тачни и ажурирани.

(2) Министарство узима у обзир природу и обим пословања субјеката приликом процјене о задовољавању одредаба наведених у ставу 1. тачка а) овог члана.

Члан 17.

Субјекти су одговорни за поступање у складу са одредбама прописа о здравственој исправности хране за животиње и Закона о ветеринарству у Републици Српској.

III - УСЛОВИ И ПОСТУПАК РЕГИСТРАЦИЈЕ ОБЈЕКТА

Члан 18.

(1) У поступку регистрације:

а) субјекти пријављују Министарству сваки објекат који је под њиховим надзором, у којем се обавља било која фаза производње, прераде, складиштења, транспорта или дистрибуције хране за животиње, у облику у којем то Министарство тражи;

б) у сврху регистрације, субјекти Министарству достављају сљедећу документацију:

1) захтјев,

2) техничко-технолошки и грађевински пројекат,

3) пројекат система снабдијевања објекта водом, паром и струјом, као и пројекат система канализације,

4) списак опреме са главним технолошко-техничким карактеристикама,

5) сировински биланс и асортиман производа, опис технолошких поступака и дневног капацитета производње,

6) приказ организације рада објекта и биланс радне снаге,

7) списак санитарних уређаја и мјера које се примјењују за санитарну заштиту објекта, опреме и производа,

8) рјешење о упису у судски регистар уколико је субјекат правно лице,

9) приказ организације ветеринарске инспекције у објекту,

10) употребна дозвола за објекат,

11) грађевинска дозвола за објекат,

12) уговор о закупу уколико је објекат узет под закуп,

13) резултат анализе воде из објекта;

в) Министарству обезбјеђују тачне и ажуриране податке о сваком објекту који је под њиховим надзором, укључујући и пријављивање Министарству сваке веће промјене или престанка дјелатности у постојећем објекту.

(2) Министарство, након обављеног прегледа у објекту од стране стручне комисије, коју именује министар прије почетка обављања дјелатности, утврђује да ли објекти испуњавају одговарајуће услове прописане овим правилником.

(3) Рјешење о одобрењу (испуњености услова) за рад објекта министар издаје на основу мишљења комисије након утврђивања испуњености услова прописаних овим правилником.

(4) Министарство води евиденцију регистрованих објеката.

Члан 19.

Рјешење из члана 18. став 3. издаје се ако објекат испуњава сљедеће услове:

а) производња или стављање на тржиште додатака хране за животиње или производња или стављање на тржиште производа који садрже непротеинска једињења за исхрану животиња;

б) производња или стављање на тржиште премикса припремљених од додатака хране за животиње, као што су:

1) зоотехнички додаци као додаци који позитивно дјелују на производне способности и здравље животиња,

2) антибиотици као антимикробна средства произведене или добијена од микроорганизама са циљем уништавања или успоравања раста других микроорганизама,

3) антикоксидијска средства и хистомоностатици као средства намијењена уништавању или успоравању дјеловања протозоа,

4) поспјешивачи раста,

5) нутритивни додаци као витамини, провитамини и хемијски сличне материје, уреа и њени деривати и минерални елементи у траговима;

в) производња крмних смјеса намијењених стављању на тржиште или производња крмних смјеса искључиво за потребе властитог породичног пољопривредног домаћинства, хране за животиње, уз коришћење додатака храни за животиње или премикса који садрже додатке храни за животиње као што су:

- 1) зоотехнички додаци,
- 2) антибиотици,
- 3) антикоксидијска средства и хистомоностатици,
- 4) поспјешивачи раста;
- г) производња љековите хране за животиње.

Члан 20.

Примјерак рјешења из члана 18. став 3. овог правилника доставља се Канцеларији за ветеринарство Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Канцеларија).

Члан 21.

Ако Министарство утврди да регистровани објекат више не испуњава прописане услове или ако се у објекту не отклоне недостаци који могу негативно утицати на хигијену производње, укинуће своје рјешење о регистрацији објекта.

Члан 22.

Министарство је овлашћено:

а) на захтјев субјеката брисати једну или више одобрених, односно регистрованих дјелатности,

б) укинути издато рјешење ако се утврди да објекат једну годину не испуњава услове који се односе на дјелатности које обавља и

в) укинути издато рјешење ако се утврде озбиљни недостаци или када се у објекту мора у више наврата зауставити производња, а субјекат и даље не може дати одговарајућу гаранцију за будућу производњу.

Члан 23.

Министарство на основу захтјева субјекта мијења или допуњује регистрацију или рјешење о одобрењу за рад објеката у случајевима када субјекат испуњава услове за обављање додатних дјелатности у објекту, уз оне за које је већ регистрован или одобрен или за дјелатности које замјењују те дјелатности.

Члан 24.

(1) Субјекти чија је дјелатност ограничена искључиво на промет могу складиштити производе у изнајмљеним објектима који су регистровани у складу са овим правилником.

(2) Субјекти из става 1. овог члана Министарству дају изјаву да храна за животиње коју стављају на тржиште задовољава све услове прописане овим правилником.

Члан 25.

(1) Министарство за објекте које је регистровало у складу са чланом 18. овог правилника води евиденцију регистрованих објеката са сваком регистрованом дјелатношћу.

(2) Министарство води и ажурира сваку промјену у евиденцији из става 1. овог члана у складу са одредбама наведеним у чл. 21, 22. и 23. овог правилника о привременој забрани обављања дјелатности, укидању или измјенама и допунама регистрације или рјешења.

(3) Евиденција из става 1. овог члана мора се израдити у складу са моделом који се налази у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

(4) Министарство ће ставити на располагање јавности Евиденцију регистрованих објеката, укључујући све измјене и допуне учињене током године.

(5) Министарство евиденцију из става 1. овог члана ставља на располагање јавности.

IV - ВОДИЧИ ЗА ДОБРУ ПРАКСУ

Члан 26.

(1) Министарство стимулише израду водича за добру праксу у подручју хране за животиње, те за примјену начела НАССР-а.

(2) Водиче за добру праксу субјекти користе добровољно.

Члан 27.

(1) Водичи за добру праксу треба да садрже препоруке о доброј пракси за контролу опасности у примарној производњи хране за животиње.

(2) Водичи за добру праксу укључују информације о ризику, као и мјере и поступке за контролу опасности у примарној производњи хране за животиње, укључујући одговарајуће мјере, као што су:

а) контрола контаминације пестицидима, микотоксинама, тешким металима и радиоактивним материјама,

б) контрола коришћења воде, органског отпада и вјештачких ђубрива,

в) оправдано и правилно коришћење средстава за заштиту биља, биоцида и њихову сљедивост,

г) оправдано и правилно коришћење ветеринарско-медицинских производа и додатака храни за животиње и њихову сљедивост,

д) прерада, складиштење и сљедивост хранива,

ђ) правилно поступање са угинулим животињама, отпадом и стелом,

е) мјере за спречавање уношења заразних болести животиња храном за животиње, те све обавезе њиховог пријављивања Министарству,

ж) поступци и методе који осигуравају да је храна за животиње произведена, прерађена, спакована, ускладиштена и превожена у складу са одговарајућим хигијенским условима, укључујући дјелотворно чишћење и надгледање над штеточинама и

з) појединости које се односе на исправно вођење евиденција.

Члан 28.

(1) Након израде, водичи за добру праксу допуњују се и дистрибуишу у подручју пословања са храном за животиње:

а) у сарадњи са представницима заинтересованих страна, Министарства и корисничких удружења,

б) уважавајући правила Codex Alimentarius и

в) кад се односе на примарну производњу хране за животиње, морају се поштовати услови наведени у чл. 5. до 7. овог правилника.

(2) Министарство оцјењује водиче добре праксе како би осигурало:

а) да је садржај прихватљив у подручју на које се односе и

б) да су прикладни као водичи и да задовољавају одредбе чл. 4. до 15. овог правилника.

(3) Министарство водиче за добру праксу доставља Канцеларији.

Члан 29.

Субјекти који извозе или увозе храну за животиње обезбјеђују да се извоз или увоз обавља у складу са условима које прописује Канцеларија.

Члан 30.

Одступања од одредаба наведених у чл. 5. до 15. овог правилника могућа су под условом да та одступања не утичу на остваривање циљева прописаних овим правилником у случајевима као што су:

- а) развој кодекса добре праксе,
- б) искуство стечено спровођењем система заснованог на НАССР-у у складу са чланом 15. овог правилника,
- в) технолошки развој,
- г) научни савјети, посебно нове оцјене ризика,
- д) одређивање циљева здравствене исправности хране за животиње и
- ђ) развој захтјева који се односе на посебне послове.

Члан 31.

(1) Ако је одређена храна за животиње, укључујући храну за животиње које се не користе за производњу хране, опасна за људско здравље или за здравље животиња или за околину, налаже се:

а) успостављање система брзог узбуњивања као мреже за извјештавање о директном или индиректном ризику за здравље људи насталом од хране за животиње и у њему учествују Министарство, ветеринарска инспекција, лица овлашћена за обављање службене контроле, овлашћене лабораторије и

б) координација радом учесника система брзог узбуњивања која представља контактну тачку према Канцеларији.

(2) Када Министарство утврди да храна за животиње може представљати озбиљан ризик за здравље људи, здравље животиња или околину, те да тај ризик не може на задовољавајући начин бити уклоњен, Министарство може наредити, зависно од тежине ситуације, једну или више мјера из става 4. овог члана.

(3) Лица овлашћена за обављање службене контроле, ветеринарска инспекција и овлашћене лабораторије дужни су у оквиру својих надлежности обавијестити Министарство о појави ризика.

(4) Ако је храна за животиње домаћег поријекла уз процјену ризика озбиљности, мјере могу бити следеће:

- а) привремена или трајна забрана стављања на тржиште или употребе хране за животиње,
- б) одређивање посебних услова за наведену храну за животиње и
- в) друге одговарајуће привремене мјере.

(5) Ако је храна за животиње поријеклом из увоза, мјере прописује Канцеларија.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 32.

(1) Објекти у којима послују субјекти и који су одобрени у складу са Законом о здравственој заштити животиња и ветеринарској дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 10/97 и 52/01) могу наставити пословање у складу са одобреним дјелатностима и морају ускладити своје пословање са одредбама овог правилника у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог правилника.

(2) Објекти у којима послују субјекти за које је прописана регистрација у складу са овим правилником могу наставити са обављањем дјелатности под условом да, у року од три мјесеца од ступања на снагу овог правилника, поднесу захтјев за регистрацију Министарству у складу са одредбама члана 18. став 1. овог правилника.

Члан 33.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-1303/10
16. фебруара 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

Прилог 1.

1	2	3	4	5
Назив објекта	Улица	Мјесто	Власник	Датум
6	7	8	9	10
Број рјешења	Врста послова	Адреса производног објекта	Тел.	Факс

415

На основу члана 6. ст. 1. и 2. и члана 56. став 3. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 42/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О УТВРЂИВАЊУ ОБАВЕЗНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ МЈЕРА И ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ОВЛАШЋЕЊА ВЕТЕРИНАРСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ИХ СПРОВОДЕ У ПОГЛЕДУ ТЕРИТОРИЈАЛНЕ НАДЛЕЖНОСТИ

Члан 1.

У Правилнику о утврђивању обавезних ветеринарских мјера и поступку издавања овлашћења ветеринарским организацијама које их спроводе у погледу територијалне надлежности ("Службени гласник Републике Српске", број 98/09) у члану 10. у ставу 2. т. т. "з) и и)" замјењује се тачкама: "и) и ј)".

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

"Захтјев из члана 9. овог правилника подноси се Министарству најкасније 30 дана прије истека периода на који је рјешење донесено."

Члан 2.

У члану 18. тачка г) мијења се и гласи:

"г) радника из члана 16. став 1. овог правилника који нису најмање три мјесеца у радном односу код подносиоца захтјева, рачунајући од дана подношења захтјева, изузев за оне подносиоце који су тек отпочели са радом, те из објективних разлога не могу испуњавати овај критеријум и".

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-1970/10
2. марта 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

416

На основу члана 30. став 5. и члана 46. тачка з) Закона о заштити и добробити животиња ("Службени гласник Републике Српске", број 111/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

УПУТСТВО

О ФОРМИРАЊУ И УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ПРИХВАТИЛИШТА ЗА ЖИВОТИЊЕ

1. Овим упутством прописују се услови које морају испуњавати прихватилица за животиње (у даљем тексту: објекти) који се односе на смјештај, начин изградње, опрему, начин рада и ветеринарско-здравствени ред.